

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 374

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 aprilie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 102 din 9 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială.....	1-3	68.	— Ordin privind punerea în aplicare a regulamentelor Consiliului Concurenței elaborate în baza Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare.....	6-29
Decizia nr. 134 din 23 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală.....	3-5	71.	— Ordin privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței	30-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 9 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, excepție ridicată de Vasile Leonte

în Dosarul nr. 1.026/2003 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Vasile Leonte personal, lipsă fiind cealaltă parte — Casa Județeană de Pensii Galați, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției Vasile Leonte solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, apreciind că, la data sesizării Curții Constituționale prin Încheierea Curții de Apel Galați, dispozițiile legale criticate erau abrogate, iar în temeiul art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea nu se poate pronunța decât asupra unor dispoziții legale în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.026/2003, **Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială**, excepție ridicată de Vasile Leonte într-o cauză având ca obiect contestația la decizia de suspendare a plății pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 sunt neconstituționale, deoarece în temeiul acestora s-a dispus suspendarea plății pensiei ce i se cuvenea pe perioada în care a fost în stare de arest preventiv, iar nu în executarea unei pedepse privative de libertate, stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă. Consideră că aceste dispoziții legale încalcă dreptul constituțional la pensie, prevăzut de art. 43 alin. (2) și determină restrângerea exercițiului unui drept fundamental fără să fie îndeplinite condițiile prevăzute de art. 49 din Constituție.

Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate nefiind contrare prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât suspendarea plății pensiei constituie o măsură temporară, care atrage repunerea în drepturi a pensionarului din momentul încetării cauzei legale de suspendare.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele

de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Legea nr. 3/1977 a fost abrogată expres prin art. 198 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. Astfel, față de dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora Curtea Constituțională se poate pronunța numai asupra dispozițiilor legale în vigoare, excepția este inadmisibilă.

Avocatul Poporului arată că excepția ridicată este inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, pot fi supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională numai dispozițiile legale în vigoare. Legea nr. 3/1977 a fost abrogată prin Legea nr. 19/2000, iar dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. a) referitoare la suspendarea plății pensiei pe perioada în care pensionarul se află în executarea unei pedepse privative de libertate nu mai sunt preluate în noul act normativ.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială (publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 82 din 6 august 1977), cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora, pe lângă alte cazuri, plata pensiei se suspendă și în situația în care pensionarul se află în executarea unei pedepse privative de libertate. Legea nr. 3/1977 a fost abrogată în întregime, în mod expres, prin art. 198 liniuța a 7-a din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000 (care a intrat în vigoare la 1 aprilie 2001).

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 43 alin. (2)

referitoare la nivelul de trai și ale art. 49 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, care, în urma revizuirii și republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, au devenit art. 47 alin. (2) și art. 53.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

La data sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 11 noiembrie 2003, Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, cu modificările și completările ulterioare, era abrogată prin prevederile art. 198 liniuța a 7-a din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. În art. 92 din Legea nr. 19/2000, printre cazurile de suspendare a plății pensiei nu se mai prevede situația în care beneficiarul se află în executarea unei pedepse privative de libertate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, excepție ridicată de Vasile Leonte în Dosarul nr. 1.026/2003 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 134 din 23 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tudorel Florin Sabău în Dosarul nr. 2.172/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind

neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale și nici celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.172/2003, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Tudorel Florin Sabău, recurent în dosarul menționat.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate care fac referire la militari sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 care garantează accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare, de asemenea, la dreptul la un proces echitabil. Se motivează în sensul că textul de lege criticat creează o discriminare pozitivă în favoarea persoanelor care au calitatea de militar sau alte calități, discriminare care nu-și găsește justificarea în cazul infracțiunilor care nu au legătură cu calitatea lor specială.

În fapt, autorul excepției — medic de profesie — s-a adresat cu plângere prealabilă Parchetului Militar Oradea împotriva intimatului Ioan Petrișor, ofițer la o unitate militară din Oradea, pentru săvârșirea infracțiunilor de insultă și calomnie. Prin Rezoluția din 25 februarie 2003, Parchetul Teritorial București a dispus neînceperea urmăririi penale față de Ioan Petrișor. Împotriva acestei rezoluții reclamantul Tudorel Florin Sabău s-a adresat cu plângere Tribunalului Militar Teritorial București, care, prin Sentința nr. 7 din 15 ianuarie 2003, a respins plângerea cu motivarea că „ofițerul a acționat în acest mod, puternic afectat de situația gravă a soției sale care a și decedat ulterior și având convingerea că medicii și personalul medical aferent trebuiau să facă totul pentru atenuarea suferințelor bolnavei, pentru vindecarea ei și nicidecum intenționând să insulte sau să calomnieze pe medic“. Curtea Militară de Apel, prin Decizia nr. 25 din 3 aprilie 2003, a respins ca nefondat apelul declarat în cauză de autorul excepției. Nemulțumit și de această soluție, el a declarat recurs, criticând decizia instanței de apel pentru nelegalitate și netemeinicie, iar în cadrul recursului a ridicat excepția de neconstituționalitate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția este nefondată, deoarece stabilirea regulilor procedurale privind sesizarea organelor de urmărire penală și a instanței de judecată este de atributul

legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Or, stabilirea unor reguli speciale având în vedere, printre altele, calitatea de militar a făptuitorului nu este contrară principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților, atât timp cât aceste reguli asigură egalitatea cetățenilor în folosirea lor. De asemenea, instanța arată că nu sunt încălcate nici accesul liber la justiție și nici dreptul la un proces echitabil.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece normele de competență instituite prin art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală nu îngrădesc liberul acces la justiție, ci reglementează tocmai normele procedurale necesare exercitării acestui drept.

Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată în raport cu art. 16 din Constituție, republicată, deoarece militarii și celelalte categorii de persoane arătate în text se află într-o situație deosebită, care justifică reguli speciale de procedură. Nu se poate reține nici încălcarea dreptului la acces liber la justiție și nici a dreptului la un proces echitabil, întrucât acestea nu implică existența mai multor grade de jurisdicție, a mai multor căi de atac și nici a posibilității exercitării acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, dispoziții care prevăd că plângerea prealabilă se adresează „organului competent să efectueze urmărirea penală, când

plângerea prealabilă este îndreptată contra unui judecător, procuror, notar public, militar, judecător și controlor financiar de la camera de conturi județeană, controlor financiar de la Curtea de Conturi sau contra uneia dintre persoanele arătate în art. 29 pct. 1“.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“*, ale art. 21 alin. (1) și (2), conform cărora *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime; (2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept“*, precum și ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu care *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției“.*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece stabilirea unor reguli speciale de competență după calitatea persoanei și a unor reguli de procedură diferite pentru anumite situații nu reprezintă o încălcare, ci o confirmare a

principiului egalității, care presupune tratamente juridice deosebite pentru situații diferite.

Critica conform căreia dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală încalcă dreptul de acces liber la justiție, de asemenea, nu poate fi reținută, întrucât prin lege pot fi instituite reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite. Curtea a statuat în jurisprudența sa că *„prevederile înscrise la alin. (2) al art. 21 din Constituție, și anume că nici o lege nu poate îngădi accesul liber la justiție, semnifică faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercitarea unor drepturi pe care le-a instituit, nici o categorie sau grup social“.*

În ceea ce privește regula instituită prin dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în anumite situații, plângerea prealabilă se adresează organului competent să efectueze urmărirea penală, aceasta este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Astfel, este de competență exclusivă a legiuitorului de a institui reguli procesuale necesare bunei administrări a justiției, cu respectarea ansamblului normelor constituționale.

Curtea mai constată că dispozițiile art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală nu contravin nici prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât textul criticat nu oprește părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, o dovadă în acest sens fiind chiar situația autorului excepției care a exercitat toate căile de atac prevăzute de lege, inclusiv apelul, trecând de o instanță militară la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tudorel Florin Sabău în Dosarul nr. 2.172/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN**privind punerea în aplicare a regulamentelor Consiliului Concurenței elaborate în baza Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare**

În baza:

- Decretului nr. 57/2004 pentru numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
 - prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f), ale art. 28 alin. (1) și (2) și ale art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare;
- având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare următoarele regulamente, prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 3*) care fac parte integrantă din prezentul ordin:

— Regulamentul privind aplicarea art. 5 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 în cazul înțelegerilor verticale;

— Regulamentul privind exceptarea acordurilor de specializare de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996;

— Regulamentul privind regimul disciplinar pentru personalul din cadrul Consiliului Concurenței.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin și regulamentele menționate la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 5 aprilie 2004.
Nr. 68.

*) Anexele nr. 1, 2 și 3 sunt reproduse în facsimil.

REGULAMENT
privind aplicarea art. 5 alin.(2) din Legea concurenței nr.21/1996,
în cazul înțelegerilor verticale

În temeiul art.28 alin.(1) și (2) din Legea concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentul Regulament.

Introducere

Prin înțelegere verticală se înțelege orice acord sau practică concertată convenite între doi sau mai mulți agenți economici - fiecare operând, în scopul îndeplinirii acordului respectiv, la niveluri diferite ale lanțului producție-distribuție – referitoare la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde anumite produse sau servicii.

În aceasta categorie se încadrează acorduri de genul distribuției exclusive (exclusivitate teritorială, exclusivitate de marcă, alocare exclusivă a consumatorilor), distribuției selective, cumpărării exclusive, vânzării exclusive, francizei, vânzării condiționate s.a.

Experiența acumulată până în prezent în aplicarea Legii concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege* a permis Consiliului Concurenței să identifice cadrul general de abordare a înțelegerilor verticale care să asigure protecția, menținerea și stimularea efectivă a concurenței. Art.5 alin.(2) din lege reprezintă cadrul legal pentru o asemenea abordare a înțelegerilor verticale, având în vedere atât efectele anticoncurențiale cât și beneficiile economice ale acestora.

S-a constatat deja că anumite înțelegeri verticale au efecte economice benefice pe piețele respective, asupra agenților economici participanți și asupra consumatorilor finali. S-a observat, de asemenea, că astfel de înțelegeri verticale – convenite între agenți economici cu putere mare de piață sau aplicabile unor piețe cu caracteristici speciale – pot avea efecte anticoncurențiale grave. Astfel, beneficiul exceptării trebuie limitat numai la înțelegerile verticale pentru care se poate stabili cu certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la art.5 alin.(2) din lege.

Se pornește de la prezumția că, atunci când furnizorul deține pe piața relevantă o cotă care nu depășește 30%, înțelegerile verticale care nu conțin anumite restricții cu efecte anticoncurențiale grave pot avea ca efect ameliorarea producției sau distribuției și conferirea pentru consumatori a unei părți echitabile din profitul care rezultă; în cazul înțelegerilor verticale care conțin obligații de vânzare exclusivă, va fi luată în considerare cota de piață a cumpărătorului în scopul determinării efectului global al acestor înțelegeri asupra pieței.

Dacă participanții la înțelegere (furnizor sau cumparator, după caz) dețin o cota de piață care depășește pragul de 30%, nu există temei să se considere că aceste înțelegeri verticale antrenează în general avantaje de natura să compenseze efectele anticoncurențiale pe care aceste acorduri le produc asupra concurenței.

În consecință, înțelegerile verticale convenite între agenți economici a căror cotă de piață (furnizor sau cumparator, după caz) nu depășește 30% vor beneficia de exceptare pe categorii în conformitate cu prevederile prezentului regulament, iar înțelegerile verticale convenite între agenți economici a căror

cotă de piață (furnizor sau cumparator, după caz) depășește 30% pot beneficia de exceptare individuală în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru aplicarea prevederilor art.5 și 6 din Legea concurenței nr.21/1996, privind practicile anticoncurențiale și ale Regulamentului privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la notificările prevăzute în Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art.5 și 6 privind practicile anticoncurențiale.

Capitolul I – Prevederi generale

Art.1 Prezentul regulament se aplică fără să aducă atingere aplicării articolului 6 din lege, în ceea ce privește înțelegerile verticale.

Art.2 În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

- a) "*agenți economici concurenți*" sunt furnizori actuali sau potențiali pe aceeași piață a produsului care cuprinde produse sau servicii pe care cumpărătorul le consideră interschimbabile sau substituibile cu produsele sau serviciile care fac obiectul înțelegerii din punct de vedere al caracteristicilor, prețului și utilizării acestora;
- b) "*obligația de non-concurență*" reprezintă orice obligație directă sau indirectă care interzice cumpărătorului să producă, să cumpere, să vândă sau să revândă produse sau servicii furnizate sau prestate de agenți economici concurenți, considerate substituibile sau interschimbabile cu produsele sau serviciile care fac obiectul înțelegerii, sau orice obligație directă sau indirectă care impune cumpărătorului să achiziționeze de la furnizor sau de la un alt agent economic desemnat de către furnizor mai mult de 80% din achizițiile sale totale - însumând atât produse sau servicii prevăzute în contract cât și produse sau servicii interschimbabile sau substituibile prezente pe piața relevantă - calculate pe baza valorii achizițiilor efectuate în cursul anului precedent;
- c) "*obligația de vânzare exclusivă*" reprezintă orice obligație directă sau indirectă care impune furnizorului să vândă produsele sau serviciile care fac obiectul înțelegerii unui singur cumpărător din cadrul unui teritoriu delimitat, în vederea revânzării sau a unei utilizări specifice;
- d) "*sistem de distribuție selectivă*" este acel sistem de distribuție în care furnizorul decide să vândă produsele sau serviciile prevăzute în acord, direct sau indirect, numai distribuitorilor selecționați pe baza unor criterii prestabilite, și în care acești distribuitori se angajează să nu vândă aceste produse sau servicii altor distribuitori, neautorizați;
- e) "*drepturile de proprietate intelectuală*" includ drepturile de proprietate industrială, drepturile de autor și drepturile conexe;
- f) "*know-how*"-ul reprezintă un ansamblu secret, substanțial și identificat de informații practice nebrevetate, rezultat al experienței furnizorului și testate de acesta; în acest context, "secret" semnifică faptul că know-how-ul, în ansamblul acestuia sau într-o anumită configurație sau asamblare a componentelor sale, nu este în general cunoscut sau accesibil cu ușurință; "substanțial" înseamnă că know-how-ul trebuie să includă informații indispensabile pentru cumparator în scopul utilizării, vânzării sau revânzării produselor sau serviciilor prevăzute în acord; "identificat" reprezintă faptul că know-how-ul trebuie să fie descris într-o manieră suficient de completă care

să permită să se verifice dacă îndeplinește condițiile de confidențialitate și substanțialitate;

- g) „*cumpărător*” înseamnă un agent economic care, în virtutea unei înțelegeri care cade sub incidența art. 5 alin.(1) din lege cumpără pe cont propriu produse sau servicii în vederea revânzării lor, ca atare sau modificate;
- h) „*înțelegere de agent*” reprezintă cazul în care o persoană fizică sau juridică (agent/ reprezentant) este investită cu puterea de a negocia și/sau de a încheia contracte pe contul altei persoane (comitent/ reprezentat), în numele propriu al agentului sau în numele comitentului, în scopul:
 - cumpărării de produse sau servicii de către comitent sau
 - vânzării de produse sau servicii furnizate de comitent.
- i) „*rețele paralele de înțelegeri verticale*” sunt rețele de înțelegeri verticale care conțin restricționari având efecte similare pe piață.

Capitolul II – Înțelegeri verticale care nu intră sub incidența art.5 alin. (1) din lege

Art.3 (1) Conform art.8 alin.(1) din lege, prevederile art.5 din lege nu sunt aplicabile agenților economici sau asociațiilor de agenți economici a caror cifră de afaceri pentru exercițiul financiar precedent convenirii înțelegerii verticale nu depășește plafonul stabilit anual de către Consiliul Concurenței și cota de piață a fiecărui agent economic implicat în înțelegerea verticală nu depășește 10% pe nici una dintre piețele relevante afectate.

In ceea ce privește restricționările inacceptabile prevăzute la art.8 alin.(2) din lege, prevederile art.5 alin.(1) din lege sunt aplicabile și sub pragurile stabilite prin art.8 alin.(1) din lege.

(2) Prevederile art.5 alin.(1) din lege nu sunt aplicabile înțelegerilor verticale convenite între agenți economici care fac parte din același grup, așa cum este acesta definit în „Instrucțiunile cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament anticoncurențial, prevăzute la art.5 și 6 din Legea concurenței nr.21/1996, și în cazurile de concentrare economică”.

(3) Prevederile art.5 alin.(1) din lege nu sunt aplicabile înțelegerilor de agent propriu-zise, așa cum sunt acestea detaliate în „Instrucțiunile privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr.21/1996 în cazul înțelegerilor verticale”.

Capitolul III – Condițiile de exceptare pe categorii

Art.4 (1) În conformitate cu art.5 alin. (2) din lege și în condițiile prevederilor prezentului regulament, acordurile sau practicile concertate convenite între doi sau mai mulți agenți economici - fiecare operând, în scopul îndeplinirii acordului respectiv, la niveluri diferite ale lanțului producție-distribuție – referitoare la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde anumite produse sau servicii (denumite în continuare „înțelegeri verticale”) sunt exceptate de la interdicția prevăzută la art.5 alin. (1) din lege. Prezenta exceptare se aplică în măsura în care aceste înțelegeri conțin restricții de concurență care cad sub incidența art.5 alin. (1) din lege (denumite în continuare „restricționari verticale”).

(2) Exceptarea prevăzută la alin. (1) se aplică înțelegerilor verticale încheiate între o asociație de agenți economici și membrii săi, sau între o astfel de asociație și furnizorii săi, doar în cazul în care toți membrii asociației sunt comercianți en-detail de produse și sub rezerva că nici unul dintre aceștia,

împreună cu grupul de agenți economici din care face parte, să nu realizeze o cifră de afaceri totală anuală mai mare de 50 miliarde lei; înțelegerile verticale încheiate de către aceste asociații sunt acoperite de prezentul regulament, fără a fi prejudiciată aplicarea art.5 alin. (1) din legea înțelegerilor orizontale încheiate de membrii asociației și deciziilor adoptate de asociație.

(3) Exceptarea prevăzută la alin. (1) se aplică înțelegerilor verticale care conțin dispoziții cu privire la acordarea drepturilor de proprietate intelectuală către cumpărător sau a dreptului de utilizare a acestora de către cumpărător cu condiția ca aceste prevederi să nu constituie obiectul principal al acelor înțelegeri și să fie legate în mod direct de utilizarea, vânzarea sau revânzarea de produse sau servicii de către cumpărător sau de către clienții săi. Exceptarea se aplică respectivelor prevederi sub rezerva că, în legătură cu produsele sau serviciile prevăzute în acord, ele să nu comporte restricționări ale concurenței având obiect sau efect similar cu cele ale restricționărilor verticale neexceptate în baza prezentului regulament.

(4) Exceptarea prevăzută la alin. (1) nu se aplică înțelegerilor verticale convenite între agenți economici concurenți; totuși, exceptarea se aplică în cazul în care agenții economici concurenți convin asupra unei înțelegeri verticale nereciproce și îndeplinesc una din condițiile următoare:

- a) cifra de afaceri anuală totală a cumpărătorului nu depășește 100 miliarde lei,
- b) furnizorul este un producător și un distribuitor de bunuri în timp ce cumpărătorul este un distribuitor care nu fabrică produse concurând produsele care fac obiectul acordului
- c) furnizorul este un prestator de servicii prezent pe mai multe niveluri de comercializare, în timp ce cumpărătorul nu furnizează servicii concurente la nivelul la care cumpără serviciile prevăzute în acord.

(5) Prezentul regulament nu se aplică înțelegerilor verticale care fac obiectul unei alte exceptări pe categorii.

Art.5 Exceptarea prevăzută la art.4 nu se aplică înțelegerilor verticale care, direct sau indirect, separat sau împreună cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

- a) restrângerea libertății cumpărătorului de a-și determina prețul de vânzare, fără a exclude posibilitatea furnizorului de a recomanda un preț de vânzare, cu condiția ca acest preț să nu reprezinte un preț fix sau minim de vânzare la care s-ar ajunge ca urmare a presiunilor exercitate sau a stimulentele oferite de oricare dintre parti;
- b) restricționarea teritoriului în care, sau a clientelei careia cumpărătorul poate să vândă produsele sau serviciile care fac obiectul acordului, cu următoarele excepții:
 - restricționarea vânzărilor active într-un teritoriu exclusiv sau către un grup exclusiv de clienți, rezervate furnizorului sau alocate de către acesta altui cumpărător, când o astfel de restricționare nu limitează vânzările făcute de clienții cumpărătorului;
 - restricționarea vânzărilor către consumatorii finali de către un cumpărător care operează la nivelul comercializării en-gros;
 - restricționarea vânzărilor către distribuitori neautorizați de către membrii sistemului de distribuție selectivă;

- restricționarea libertății cumpărătorului de a vinde părțile componente, livrate acestuia de către furnizor în vederea utilizării lor în procese de fabricație, unor clienți care ar putea utiliza aceste componente pentru fabricarea unor produse similare cu cele fabricate de către furnizor;
- c) restricționarea vânzărilor active sau a vânzărilor pasive către consumatorii finali, ale membrilor unui sistem de distribuție selectivă care operează la nivelul comercializării en-detail, fără a afecta posibilitatea de a interzice unui membru al sistemului să opereze în afara spațiilor de comercializare autorizate;
- d) restricționarea livrărilor încrucisate între distribuitorii din cadrul unui sistem de distribuție selectivă, inclusiv între distribuitorii care operează la niveluri diferite de comercializare;
- e) restricționarea convenită între un furnizor de părți componente și un cumpărător care le utilizează în procese de fabricație, care limitează libertatea furnizorului de a vinde părțile componente ca piese de schimb către consumatori finali, prestatori de reparații sau alte servicii, neabilitați de către cumpărător pentru prestarea acestor servicii conexe.

Art.6 Exceptarea prevăzută la art.4 nu se aplică nici uneia din următoarele obligații convenite prin înțelegeri verticale:

- a) orice obligație directă sau indirectă de non-concurență, a carei durată este nedeterminată sau depășește cinci ani; o obligație de non-concurență care poate fi reînnoită tacit după o perioadă de cinci ani va fi considerată ca fiind asumată pentru o durată nedeterminată; totuși, această limitare a duratei la cinci ani nu se aplică atunci când produsele sau serviciile care fac obiectul acordului sunt vândute de către cumpărător în cadrul spațiilor deținute de furnizor sau închiriate de acesta de la terte parti care nu fac parte din grupul cumpărătorului, cu condiția ca durata obligației de non-concurență să nu depășească perioada folosirii spațiilor de către cumpărător;
- b) orice obligație directă sau indirectă care determină cumpărătorul, ca după expirarea înțelegerii, să nu fabrice, cumpere, vândă sau revândă produse sau servicii, cu excepția cazului în care această obligație:
 - privește produse sau servicii care sunt în concurență cu cele care fac obiectul înțelegerii,
 - este limitată la spațiile în care cumpărătorul a operat pe parcursul înțelegerii,
 - este indispensabilă pentru protejarea know-how-ului transferat de către furnizor cumpărătorului, cu condiția ca durata unei asemenea obligații de non-concurență să nu depășească un an de la expirarea înțelegerii; această obligație cu referire la termenul de un an nu trebuie să aducă atingere posibilității de a interzice utilizarea și dezvăluirea know-how-ului care nu a devenit public, pentru o durată nedeterminată;
- c) orice obligație directă sau indirectă care determină membrii unui sistem de distribuție selectivă să nu vândă produsele anumitor furnizori concurenți.

Art.7 (1) Sub rezerva prevederilor alin.(2) al prezentului articol, exceptarea prevăzută la art.4 se aplică în condițiile în care cota de piață deținută de furnizor nu depășește 30% din piața relevantă în care vinde produsele sau serviciile.

(2) În cazul înțelegerilor verticale care conțin obligații de vânzare exclusivă, exceptarea prevăzută la art.4 se aplică în condițiile în care cota de

piață deținută de cumpărător nu depășește 30% din piața relevantă în care cumpără produsele sau serviciile.

Capitolul IV – Posibilitatea retragerii beneficiului exceptării pe categorii

Art.8 Atunci când rețele paralele de restricționari verticale similare acoperă mai mult de 50% din piața relevantă, chiar dacă fiecare înțelegere verticală care comportă restricții specifice privind această piață relevantă îndeplinește condițiile de exceptare prin încadrarea în categoria definită la art.4 alin.(1) din prezentul regulament, Consiliul Concurenței poate decide retragerea beneficiului exceptării stabilit prin prezentul regulament și tratarea acestora în contextul exceptării individuale.

Art.9 În cazul în care se constată că o înțelegere verticală căreia i se aplică prezentul regulament are totuși efecte incompatibile cu condițiile prevăzute de art.5 alin.(2), sau dacă agenții economici sau asociațiile de agenți economici care invocă beneficiul exceptării stabilit prin prezentul Regulament nu pot face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la Capitolul III, Consiliul Concurenței poate decide retragerea beneficiului exceptării stabilit prin prezentul regulament și tratarea respectivei înțelegeri verticale în contextul exceptării individuale.

Capitolul V – Aspecte cu privire la calculul cifrei de afaceri și al cotei de piață

Art.10 (1) Cota de piață prevăzută la art.7 alin.(1) din prezentul regulament, se calculează, după caz, pe baza valorii sau volumului vânzărilor pe piață a produselor sau serviciilor care fac obiectul înțelegerii, cât și a altor produse sau servicii vândute de către furnizor pe care cumpărătorul le consideră ca fiind substituibile din punct de vedere al caracteristicilor, a prețului și a destinației acestora. În scopul aplicării art.7 alin.(2) din prezentul regulament, pentru calcularea cotei de piață sunt utilizate, după caz, valoarea sau volumul cumpărărilor pe piață.

(2) În scopul aplicării pragului prevăzut la art.7, se aplică următoarele reguli:

- a) cota de piață se calculează pe baza datelor referitoare la anul calendaristic anterior convenirii acordului;
- b) cota de piață include orice produse și servicii furnizate distribuitorilor integrați, în scopul vânzării;
- c) în cazul în care cota de piață este mai mare de 30%, dar nu depășește 35%, exceptarea pe categorii continuă să se aplice timp de doi ani calendaristici consecutivi care urmează anului în care pragul a depășit 30%;
- d) în cazul în care cota de piață depășește 35%, exceptarea pe categorii continuă să se aplice timp de un an calendaristic consecutiv anului în care cota de 35% a fost depășită;
- e) beneficiile prevăzute la literele c) și d) nu se pot combina astfel încât să se depășească o perioadă de doi ani calendaristici.

(3) În analiza pe care agenții economici o vor face pentru stabilirea cotei de piață în vederea comparării cu pragul prevăzut la art.7 al prezentului regulament se vor aplica și „Instrucțiunile cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață”.

Art.11 (1) În scopul calculării cifrei de afaceri totale anuale în sensul art.4 alin.(2) și (4) lit.a) din prezentul regulament, se vor aplica prevederile conținute în „Instrucțiunile cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament anticoncurențial, prevazute la art.5 și 6 din Legea concurenței nr.21/1996, și în cazurile de concentrare economica”.

(2) Excepția pe categorii rămâne aplicabilă dacă, timp de doi ani financiari consecutivi, plafonul cifrei de afaceri totale nu este depășit cu mai mult de 10%.

Capitolul VI – Procedura de stabilire a excepției pe categorii

Art.12 În baza prevederilor art.5 alin.(5) din lege, înțelegerile verticale care intră sub incidența art.5 alin.(1) și îndeplinesc condițiile prevazute la Capitolul III sunt considerate legale, fără obligația notificării sau obținerii unei decizii din partea Consiliului Concurenței. Agenții economici sau asociațiile de agenți economici care invocă beneficiul excepției stabilit prin prezentul Regulament sunt ținute să facă dovada îndeplinirii condițiilor prevazute la Capitolul III.

Art.13 În vederea stabilirii aplicabilității prevederilor prezentului Regulament, prezumția de legalitate se va baza pe analiza pe care agenții economici participanți la o înțelegere verticală o vor face în conformitate cu « Instrucțiunile privind aplicarea art.5 din Legea concurenței nr.21/1996 în cazul înțelegerilor verticale », atât în ceea ce privește incidența cu prevederile art.5 alin.(1), cât și în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor prevazute la Capitolul III.

Capitolul VII – Excepții individuale

Art.14 Urmatoarele înțelegeri verticale care cad sub incidența art.5 alin. (1) din lege vor fi tratate de către Consiliul Concurenței drept cazuri individuale, urmărindu-se îndeplinirea condițiilor de la art.5 alin. (2) din lege și a procedurilor prevazute în cazul dispensei în „Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art.5 și 6 din Legea concurenței nr.21/1996, privind practicile anticoncurențiale” și ale “Regulamentului privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la notificările prevazute în Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art.5 și 6 privind practicile anticoncurențiale”:

- înțelegerile în care furnizorul, respectiv cumpărătorul, are o cotă de piață care depășește pragul de 30% prevăzut la art.7 sau
- înțelegerile în care cifra de afaceri totală a agenților economici implicați depășește pragurile valorice prevazute la art.4 alin. (2) și (4) lit.a), cu îndeplinirea prevederilor art.11 sau
- înțelegerile care nu beneficiază de încadrarea în categoria exceptată prin prezentul regulament, în conformitate cu prevederile art.8 și 9.

Capitolul VIII – Dispoziții comune și finale

Art.15 (1) În aplicarea prezentului regulament, referirea la “agent economic”, “furnizor” și “cumpărător” include și agenții economici care fac parte din grupul fiecăruia din aceștia.

(2) Agenții economici care fac parte dintr-un grup sunt definiți în „Instrucțiunile cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament

anticoncurențial, prevăzute la art.5 și 6 din Legea concurenței nr.21/1996, și în cazurile de concentrare economica”.

Art.16 Plafoanele valorice, stabilite conform dispozițiilor art.4 alin.(2) și alin.(4) prin raportare la cifra de afaceri, vor fi actualizate periodic prin ordin al Președintelui Consiliului Concurenței, ținându-se seama de evoluția indicelui general al prețurilor și tarifelor.

Art.17 Exceptările acordate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, prin decizie a Consiliului Concurenței rămân valabile până la expirarea perioadei de exceptare, respectiv, a valabilității deciziei.

Art.18 (1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul privind aplicarea art.5 alin.(2) din Legea concurenței nr.21/1996 în cazul înțelegerilor verticale, pus în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr.103/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.591 bis din 9 august 2002.

REGULAMENT

privind exceptarea acordurilor de specializare de la
interdicția prevăzută la art. 5 alin.(1) din Legea concurenței nr.
21/1996.

În temeiul art.28 alin.(1) și (2) din Legea concurenței nr.21/1996, cu
modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Obiectul și domeniul de aplicare al regulamentului

(1) În conformitate cu prevederile art.5 alin.(3) din Legea Concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, beneficiul exceptării unor categorii de înțelegeri, decizii luate de asociații de agenți economici sau practici concertate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin.(1) se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței, în condițiile art. 5 alin. (2) din Legea concurenței nr.21/1996.

(2) Prezentul regulament, înscris în logica unei abordări economice, urmărește să satisfacă două exigențe: să asigure protecția eficientă a concurenței și să ofere agenților economici o siguranță juridică adecvată. Aceste obiective trebuie să fie îndeplinite ținând cont de necesitatea de a simplifica, pe cât posibil, supravegherea administrativă și cadrul legislativ. Se pornește de la prezumția că sub un anumit nivel al cotei de piață, efectele pozitive ale acordurilor de specializare compensează eventualele lor efecte negative asupra concurenței, putând fi exceptate, conform prevederilor art.5 alin.(2) din lege.

(3) Acordurile de specializare, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, generează în mod normal avantaje economice sub forma economiilor de scară și de scop, a unor tehnologii de producție îmbunătățite, asigurând utilizatorului o parte echitabilă a profitului rezultat, atunci când cota de piață deținută de agenții economici în cauză nu depășește 20%.

(4) Prezentul regulament nu exceptează acordurile ce conțin restricționări care nu sunt absolut necesare pentru obținerea avantajelor economice scontate. Anumite restricționări grave ale concurenței, cum ar fi fixarea prețurilor, limitarea producției sau a distribuției și împărțirea pieței sau a clienților sunt excluse de la beneficiul exceptării pe categorii, prevăzut prin prezentul regulament, oricare ar fi cota de piață a agenților economici în cauză.

(5) Întrucât acordurile de specializare unilaterală încheiate între agenți economici neconcurenți pot beneficia de exceptarea pe categorii prevăzută prin "Regulamentul privind aplicarea art.5 alin.(2) din Legea concurenței nr.21/1996 în cazul înțelegerilor verticale", aplicarea prezentului regulament se limitează, în privința acordurilor de specializare unilaterală, la acordurile încheiate între concurenți.

(6) Pentru a avea certitudinea că avantajele specializării se concretizează fără ca vreuna din părți să abandoneze piața din aval la nivelul producției, acordurile de specializare unilaterală sau reciprocă nu intră sub incidența

prezentului regulament decât în cazul în care prevăd obligații de vânzare și/sau de cumpărare.

Aceste angajamente pot fi exclusive, fără ca această condiție să fie obligatorie.

(7) Sunt incluse, de asemenea, în domeniul de aplicare a prezentului regulament toate tipurile de acorduri încheiate între agenți economici care au convenit specializarea în producție sau în prestarea de servicii. Exceptarea pe categorii se aplică, de asemenea, clauzelor din acordurile de specializare care nu constituie principalul obiect al acestor acorduri, dar sunt direct legate și necesare pentru implementarea acordurilor, precum și anumitor aranjamente conexe, în materie de cumpărare și comercializare.

(8) În cazul acordurilor de specializare încheiate între agenții economici a căror cotă de piață cumulată depășește pragul de 20% nu există certitudinea că îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute la art.5 alin.(2) din lege și ca urmare, Consiliul Concurenței va evalua individual aceste acorduri, în conformitate cu "Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art.5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 privind practicile anticoncurențiale" și cu "Regulamentul privind forma, conținutul și alte detalii referitoare la notificările prevăzute în Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art.5 și 6 privind practicile anticoncurențiale", prin luarea în considerare a mai multor factori, între care structura pieței relevante fiind cel mai important.

(9) Prevederile art. 5 alin. (1) din lege nu sunt aplicabile acordurilor de specializare încheiate între agenți economici membri ai aceluiași grup, așa cum este definită noțiunea de "grup" în "Instrucțiuni cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament anticoncurențial, prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996 și în cazurile de concentrare economică".

(10) În cazurile particulare în care acordurile care intră sub incidența prezentului regulament au totuși efecte incompatibile cu prevederile art.5 alin.(2) din lege, Consiliul Concurenței poate retrage beneficiul exceptării pe categorii.

(11) Prezentul regulament se aplică fără să aducă atingere aplicării art.6 din lege.

Art. 2. - Principiile exceptării

(1) Beneficiul exceptării pe categorii va fi limitat la acordurile pentru care se poate admite cu suficientă certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la art.5 alin.(2) din lege.

(2) Acordurile de specializare în domeniul producției duc, în general, la ameliorarea producției sau distribuției produselor, dat fiind că agenții economici în cauză pot să-și concentreze activitățile în direcția fabricării anumitor produse, lucrând astfel mai eficient și oferind aceste produse la prețuri mai avantajoase. Se poate considera, că și acordurile de specializare în domeniul prestării de servicii generează, în mod normal, astfel de îmbunătățiri. În condițiile unei concurențe efective, utilizatorii primesc o parte echitabilă din profitul obținut, prin prețuri reale mai mici.

(3) Aceste avantaje decurg din acordurile în baza cărora unul din participanți renunță în favoarea altuia la fabricarea anumitor produse sau furnizarea anumitor servicii (specializare unilaterală), din acordurile în care fiecare dintre participanți renunță în favoarea unui alt participant la fabricarea anumitor produse sau la furnizarea anumitor servicii (specializare reciprocă) și din acordurile potrivit cărora participanții se angajează să producă împreună

anumite produse sau să furnizeze împreună anumite servicii (producție în comun).

(4) Pragul cotei de piață, excluderea unor acorduri de la beneficiul exceptării prevăzut prin prezentul regulament, precum și condițiile cărora se subordonează exceptările garantează, în general, că acordurile cărora li se aplică exceptarea pe categorii nu dau posibilitatea părților să elimine concurența pe o parte substanțială a pieței produselor sau serviciilor în cauză.

CAPITOLUL II

Condiții de exceptare

Art. 3. - Obiectul exceptării

(1) Conform prevederilor art.5 alin.(2) din lege și ale prezentului regulament, interdicțiile prevăzute la art.5 alin.(1) din lege nu se aplică următoarelor acorduri care sunt încheiate între doi sau mai mulți agenți economici (denumiți în continuare părți) și care stipulează condițiile în care aceștia se specializează în fabricarea produselor (denumite în continuare acorduri de specializare):

a) acordurile de specializare unilaterală, prin care una dintre părți acceptă să înceteze sau să se abțină de la a fabrica anumite produse și se angajează să le cumpere de la un agent economic concurent, acesta din urmă angajându-se să fabrice și să furnizeze aceste produse;

b) acordurile de specializare reciprocă, prin care două sau mai multe părți se angajează, pe bază de reciprocitate, să înceteze sau să se abțină de la fabricarea anumitor produse, care nu sunt aceleași, și să le cumpere de la alte părți, care se angajează să le furnizeze;

c) acordurile de producție în comun, prin care două sau mai multe părți acceptă să fabrice anumite produse în comun.

Această exceptare se aplică în măsura în care astfel de acorduri de specializare conțin restricționări ale concurenței care cad sub incidența art.5 alin.(1) din Legea concurenței nr.21/1996.

(2) Exceptarea prevăzută la alin.(1) se aplică și clauzelor prevăzute în acordurile de specializare care nu constituie principalul obiect al acestor acorduri, dar sunt direct legate de acestea și sunt necesare pentru implementarea lor, cum ar fi clauzele privind cesiunea sau utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală. Exceptarea nu se aplică, totuși, clauzelor care au același obiect cu restricționările concurenței prevăzute la art. 7 alin.(1).

Art. 4. - Definiții

În sensul prezentului regulament, următorii termeni se definesc astfel:

a) acord - o înțelegere, o decizie a unei asociații de agenți economici sau o practică concertată;

b) agenți economici participanți - agenții economici părți la acord și agenții economici legați de aceștia;

c) agenți economici legați:

1) agenți economici la care o parte la acord, direct sau indirect:

i) are puterea de a exercita mai mult de jumătate din drepturile de vot;

ii) are puterea de a desemna mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație sau ai organismelor care îi reprezintă legal;

iii) are dreptul de a administra afacerile agentului economic;

2) agenți economici care dispun, direct sau indirect, de drepturile sau de puterile enumerate la pct.1) asupra unui agent economic parte la acord;

3) agenți economici asupra cărora un agent economic prevăzut la pct.2) are, direct sau indirect, drepturile sau puterile enumerate la pct.1);

4) agenți economici la care una din părțile la acord, împreună cu unul sau mai multi agenți economici dintre cei enumerați la pct.1), 2) și 3), sau la care doi sau mai multi dintre cei din urmă, dețin împreună drepturile și puterile enumerate la pct.1);

5) agenți economici la care drepturile și puterile enumerate la pct.1) sunt deținute împreună de:

i) părțile la acord sau, corespunzător, agenții economici menționați la pct. 1)-4);

ii) una sau mai multe dintre părțile la acord, sau unul sau mai multi dintre agenții economici legați de acestea, menționați la pct.1)-4) și una sau mai multe părți terțe.

d) produs - un produs și/sau un serviciu, incluzând atât produse/servicii intermediare cât și finale, cu excepția distribuției și a serviciilor de închiriere.

e) producție - fabricarea de produse sau prestarea de servicii, incluzând producția prin subcontractare.

f) piața relevantă - piața produsului și piața (piețele) geografică (geografice) cărora produsele, obiect al acordului de specializare, le aparțin.

g) agent economic concurent - un agent economic activ pe piața relevantă (un concurent actual) sau un agent economic care ar putea, în mod real, să realizeze investițiile suplimentare necesare, astfel încât să poată intra pe piața relevantă, ca răspuns la o creștere mică, dar de durată, a prețurilor pe piață (concurrent potențial).

h) obligație de livrare exclusivă - obligația de a nu livra produsul care face obiectul acordului de specializare unui agent economic concurent, care nu este parte la acord.

i) obligație de cumpărare exclusivă - obligația de a cumpăra produsul care face obiectul acordului de specializare doar de la partea cu care s-a convenit livrarea.

Art. 5. - Acorduri de cumpărare și comercializare

Exceptarea prevăzută la art.3 se aplică și în cazurile în care:

a) părțile acceptă o obligație de cumpărare și/sau livrare exclusivă în contextul unui acord de specializare unilaterală sau reciprocă ori al unui acord de producție în comun, sau

b) părțile nu vând independent produsele care fac obiectul unui acord de specializare, dar realizează distribuția în comun sau convin să numească un distribuitor terț, în condiții de exclusivitate sau de neexclusivitate, în contextul unui acord de producție în comun, cu condiția ca partea terță să nu fie un agent economic concurent.

Art. 6. - Pragul cotei de piață

Exceptarea prevăzută la art.3 se va aplica cu condiția ca părțile la acord să nu dețină o cotă de piață cumulată mai mare de 20% pe piața relevantă.

Art. 7. - Acorduri cărora nu li se aplică exceptarea

(1) Exceptarea prevăzută la art.3 nu se aplică acordurilor care, direct sau indirect, în mod independent sau în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

- a) fixarea prețurilor la vânzarea produselor către terți;
- b) limitarea producției sau a volumului vânzărilor; sau împărțirea piețelor sau a clienților.

(2) Prevederile alin.1 nu se aplică:

a) clauzelor privind volumul de produse convenit în cadrul acordurilor de specializare unilaterală sau reciprocă precum și clauzelor privind fixarea capacităților și a volumului producției realizate în comun în cadrul acordurilor de producție în comun;

b) stabilirii planului de vânzări și fixării prețurilor pentru produsele unei societăți în comun, vândute clienților directi potrivit prevederilor art.5 lit.b).

Art. 8. - Aplicarea pragului cotei de piață

(1) Aplicarea condiției referitoare la pragul cotei de piață prevăzute la art.6 se face cu respectarea următoarelor reguli:

a) cota de piață se va calcula pe baza valorii vânzărilor; dacă datele referitoare la valoarea vânzărilor pe piață nu sunt disponibile, se pot folosi estimări pentru stabilirea cotei de piață a agenților economici participanți, utilizând alte informații credibile de piață, inclusiv volumul vânzărilor;

b) cota de piață se va calcula pe baza realizărilor agenților economici participanți, în anul financiar precedent încheierii acordului;

c) cota de piață deținută de agenții economici prevăzuți la art.4 lit.c) pct.5) se va repartiza în mod egal tuturor agenților economici care au drepturile sau puterile prevăzute la art.4 lit.c) pct.1).

(2) Dacă initial, cota de piață prevăzută la art.6 este sub 20%, dar crește ulterior peste acest nivel, fără să depășească 25%, exceptarea prevăzută la art. 3 se va aplica în continuare, pentru următorii 2 ani calendaristici consecutivi, ulteriori anului în care s-a depășit pentru prima dată pragul de 20%.

(3) Dacă initial, cota de piață prevăzută la art.6 este sub 20%, dar crește ulterior peste nivelul de 25%, exceptarea prevăzută la art. 3 se va aplica în continuare, pentru anul calendaristic următor anului în care s-a depășit pentru prima dată pragul de 25%.

(4) Perioadele de exceptare de care au beneficiat agenții economici participanți, în aplicarea alin. (2) și (3), nu se vor cumula, astfel încât să se depășească o perioadă de 2 ani calendaristici.

Art. 9. - Retragera beneficiului exceptării

Consiliul Concurenței poate retrage beneficiul exceptării stabilit conform prezentului regulament, atunci când constată că:

a) acordul nu a avut efectele de eficientizare preconizate, sau consumatorilor nu li s-a asigurat un avantaj corespunzător celui realizat de părțile la acord, sau

b) produsele care fac obiectul specializării nu se confruntă pe piața românească, sau pe o parte substanțială a ei, cu o concurență reală din partea unor produse identice sau substituibile, din punctul de vedere al caracteristicilor, prețului și utilizării date acestora de către consumatori, sau

c) agenții economici sau asociațiile de agenți economici care invocă beneficiul exceptării stabilit prin prezentul Regulament nu pot face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la Capitolul II.

CAPITOLUL III

Procedura de stabilire a exceptării pe categorii

Art. 10.- În baza prevederilor art.5 alin.(5) din lege, acordurile de specializare care intră sub incidența art.5 alin.(1) și îndeplinesc condițiile prevăzute la Capitolul II sunt considerate legale, fără obligația notificării sau obținerii unei decizii din partea Consiliului Concurenței. Agenții economici sau asociațiile de agenți economici care invocă beneficiul exceptării stabilit prin prezentul Regulament sunt ținuti să facă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la Capitolul II.

Art. 11.- În vederea aplicării prevederilor prezentului Regulament, prezumția de legalitate se va întemeia pe analiza pe care agenții economici participanți la un acord de specializare o vor realiza în conformitate cu « Instrucțiunile privind aplicarea art.5 din Legea concurenței nr.21/1996 în cazul acordurilor de cooperare pe orizontala», atât în ceea ce privește incidența cu prevederile art.5 alin.(1), cât și referitor la îndeplinirea condițiilor prevăzute la Capitolul II.

Art. 12.- În analiza pe care agenții economici o vor face pentru stabilirea cotei de piață în vederea comparării cu pragul prevăzut la Art.6 se vor aplica „Instrucțiunile cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substantiale de piață”.

Art. 13.- În cazul neîndeplinirii condițiilor de exceptare, părțile implicate pot, fie să renegocieze acordul de specializare astfel încât să se încadreze în prevederile prezentului Regulament , fie să înainteze cerere de dispensă pentru exceptare individuală.

CAPITOLUL IV

Dispozitii finale

Art. 14. - Dispozitii comune și finale

(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Exceptările acordate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, prin decizie a Consiliului Concurenței rămân valabile până la expirarea perioadei de exceptare, respectiv, a valabilității deciziei.

(3) Pe data intrării în vigoare a prezentului regulament, “Regulamentul privind acordarea exceptării acordurilor de specializare de la interdicția prevăzută la art.5 alin.(1) din Legea concurenței nr.21/1996”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 bis din 09 august 2002 se abrogă.

Regulament privind regimul disciplinar pentru personalul din cadrul Consiliului Concurenței

În temeiul art. 28 alin. (2) lit. h) din Legea concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996, cu modificările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă în plenul său prezentul regulament privind regimul disciplinar al personalului Consiliului Concurenței.

CAPITOLUL I Prevederi generale

Art.1 Regulament privind regimul disciplinar pentru personalul din cadrul Consiliului Concurenței, în continuare Regulament, privește desfășurarea activității personalului din cadrul Consiliului Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul Concurenței, cu personalitate juridică, înființată în baza Legii concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art.2 Prevederile prezentului Regulament se aplică celor două categorii de personal din cadrul Consiliului Concurenței, respectiv, funcționarilor publici și personalului contractual.

Art.3 Respectarea regulilor stabilite prin acest regulament nu exonerează personalul Consiliului Concurenței de aplicarea legislației în vigoare pentru categoria din care face parte, de îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței și în fișele postului și de respectarea obligațiilor asumate în conformitate cu prevederilor contractului individual de muncă.

CAPITOLUL II Reglementări privind regimul disciplinar aplicabil funcționarilor publici din cadrul Consiliului Concurenței

Art.4 Funcționarii publici din cadrul Consiliului Concurenței au obligația de a-și îndeplini cu profesionalism, loialitate și în mod conștiincios îndatoririle de serviciu și de a se abține de la orice faptă care ar putea să aducă prejudicii instituției în care își desfășoară activitatea. Principiile care stau la baza

desfășurării activității funcționarilor publici din cadrul Consiliului Concurenței sunt:

- a) legalitate, imparțialitate și obiectivitate;
- b) transparență;
- c) eficiență și eficacitate;
- d) responsabilitate;
- e) orientare către cetățean;
- f) stabilitate în exercitarea funcției publice ;
- g) subordonare ierarhică.

Art.5 (1) Funcționarii publici din cadrul Consiliului Concurenței au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic și să nu participe la activități politice în timpul programului de lucru.

(2) Este interzisă participarea acestora în compunerea organelor de conducere ale partidelor politice.

(3) Funcționarii publici din cadrul Consiliului Concurenței care detin funcția specifică de inspectori de concurență nu pot face parte din partide politice, în conformitate cu dispozițiile Legii concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6 (1) Funcționarii publici au obligația să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției publice, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public.

(2) Funcționarii publici au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, stabilite potrivit legii.

Art.7 (1) Funcționarul public este obligat să rezolve în termenele legale lucrările repartizate precum și să se conformeze dispozițiilor primite de la superiorii ierarhici, fiindu-le interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intră în competența lor sau să discute direct cu petenții, cu excepția celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuții, precum și să intervină pentru soluționarea acestor cereri.

(2) Îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic poate fi refuzată de către funcționarul public numai dacă le consideră ilegale, cu precizarea scrisă a motivelor refuzului.

(3) Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris, funcționarul public este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală.

(4) Funcționarul public are îndatorirea să aducă astfel de situații la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția.

Art.8 Funcționarii publici care dețin o funcție de conducere în cadrul compartimentelor de specialitate și funcționale sunt obligați să sprijine propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității Consiliului Concurenței.

Art.9 (1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici din cadrul Consiliului Concurenței a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică constituie abateri disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- b) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- c) absențe nemotivate de la serviciu;
- d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
- e) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;
- f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
- g) manifestări care aduc atingere prestigiului Consiliului Concurenței;
- h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;
- i) refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu;
- j) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;
- k) stabilirea de către funcționarii publici de execuție de relații directe cu petenții în vederea soluționării cererilor acestora.
- l) fumatul în incinta instituției, în alte spații decât cele special destinate, precum și încălcarea regulilor de igiena și securitate;
- m) intrarea și rămânerea în instituție sub influența băuturilor alcoolice.

Art.10 (1) În cadrul Consiliului Concurenței funcționează Comisia de disciplină, constituită în conformitate cu dispozițiile legale, care cercetează faptele sesizate ca abateri disciplinare și propune sancțiunile disciplinare aplicabile funcționarilor publici care le-au săvârșit.

(2) Activitatea comisiei de disciplină are la bază următoarele principii:

- a) prezumția de nevinovăție, conform căreia se prezumă că funcționarul public este nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită;
- b) garantarea dreptului la apărare, conform căreia se recunoaște dreptul funcționarului public de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat de un apărător sau de a fi reprezentat;

- c) celeritatea procedurii, care presupune obligația comisiei de disciplină de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de legislația referitoare la statutul funcționarului public;
- d) contradictorialitatea, care presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu abaterea disciplinară pentru care a fost sesizată comisia de disciplină;
- e) proporționalitatea, conform căreia trebuie respectat un raport corect între gravitatea abaterii disciplinare, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă să fie aplicată;
- f) legalitatea sancțiunii, conform căreia comisia de disciplină nu poate propune decât sancțiunile disciplinare prevăzute de lege;
- g) unicitatea sancțiunii, conform căreia pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară.

Art.11 Comisia de disciplină are următoarele atribuții principale:

- a) cercetează abaterile disciplinare pentru care a fost sesizată;
- b) propune aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. b)- e);
- c) propune menținerea, modificarea sau anularea sancțiunii disciplinare aplicate în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) în cazul în care această măsură a fost contestată la președintele Consiliului Concurenței;
- d) întocmește rapoarte cu privire la fiecare cauză pentru care a fost sesizată, pe care le înaintează președintelui Consiliului Concurenței.

Art.12 (1) Sesizarea îndreptată împotriva unui funcționar public din cadrul Consiliului Concurenței se adresează comisiei de disciplină a instituției.

(2) În cazul în care sesizarea a fost adresată președintelui Consiliului Concurenței ori conducătorului compartimentului în care își desfășoară activitatea funcționarul public a cărui faptă este sesizată, acesta are obligația să o transmită de îndată comisiei de disciplină.

(3) Sesizarea se poate face în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință de către președintele Consiliului Concurenței, conducătorul compartimentului sau persoana care se consideră vătămată de fapta unui funcționar public, dar nu mai târziu de două luni de la data săvârșirii faptei care constituie abatere disciplinară.

(4) Funcționarul public a cărui faptă se cercetează se înfățișează personal în fața comisiei de disciplină. Funcționarul public își poate exercita dreptul la apărare prin asistarea de către un avocat sau prin reprezentare.

Art.13 (1) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterilor.

Art.14 (1) Comisia de disciplină poate să propună:

a) sancțiunea disciplinară aplicabilă, în cazul în care s-a dovedit săvârșirea abaterii disciplinare de către funcționarul public;

b) clasarea sesizării, atunci când nu se confirmă săvârșirea unei abaterii disciplinare.

(2) În cazul în care comisia de disciplină are indicii că fapta săvârșită de funcționarul public poate fi considerată infracțiune, propune președintelui Consiliului Concurenței sesizarea organelor de cercetare penală. Președintele Consiliului Concurenței va sesiza de îndată organele de cercetare penală.

Art.15 (1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) muștrare scrisă;

b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;

c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;

d) trecerea într-o funcție publică inferioară pe o perioadă de până la un an, cu diminuarea corespunzătoare a salariului;

e) destituirea din funcția publică.

(2) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 15 alin. (1) lit. a) se poate aplica direct de către președintele Consiliului Concurenței, la propunerea conducătorului compartimentului în care funcționează cel în cauză.

(3) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. b)- e) se aplică de președintele Consiliului Concurenței, la propunerea comisiei de disciplină.

Art.16 (1) Actul administrativ de sancționare a funcționarului public este emis de președintele Consiliului Concurenței, în temeiul prerogativelor disciplinare conferite de Legea Concurenței nr. 21/1996 și de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Actul administrativ de sancționare se emite în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii raportului comisiei de disciplină și se comunică funcționarului public sancționat, în termen de 15 zile lucrătoare de la data emiterii.

Art.17 (1) Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea disciplinară aplicată se poate adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, care, potrivit legii, are legitimare procesuală activă și poate dispune efectuarea unui control asupra modului cum autoritățile sau instituțiile publice respectă legislația referitoare la funcția publică și funcționarii publici.

(2) Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea disciplinară aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziției de sancționare.

Art.18 Dispozițiile prezentului capitol se completează cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 7/2004 privind codul de conduită a funcționarilor publici, precum și cu procedura reglementată prin Hotărârea Guvernului nr.1210/2003 privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare din cadrul autorităților și instituțiilor publice.

CAPITOLUL III

Reglementari privind regimul disciplinar aplicabil personalului contractual din cadrul Consiliului Concurenței

Art.19 Personalul contractual din cadrul Consiliului Concurenței are următoarele obligații:

- a) obligația de a îndeplini atribuțiile care îi revin conform fișelor postului și de a se abține de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii instituției;
- b) obligația de a respecta disciplina muncii;
- c) obligația de a respecta prevederile cuprinse în contractul individual de muncă, prezentul Regulament și normele interne ale Consiliului Concurenței;
- d) obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu;
- e) obligația de a respecta secretul de stat și secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele care privesc activitatea instituției, de care ia cunoștință, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public.
- f) obligația de a respecta dispozițiile șefilor ierarhici superiori, cu excepția cazului în care apreciază că acestea contravin dispozițiilor legale, când poate refuza executarea dispoziției, în scris și motivat.
- g) obligația de a respecta programul de lucru și de a folosi timpul de lucru exclusiv în scopul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, precum și de a nu desfășura în incinta instituției activități care exced atribuțiilor prevăzute în fișa postului.

Art.20 (1) Președintele Consiliului Concurenței dispune de prerogativă disciplinară, în conformitate cu dispozițiile art. 22 alin. (1), teza a II-a din Legea nr. 21/1996, având dreptul de a aplica, în condițiile prevederilor prezentului Regulament, sancțiuni disciplinare angajaților contractuali ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară.

(2) Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către angajat, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul, contractul individual de muncă, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici, precum și prevederile cuprinse în fișa postului.

Art. 21 Constituie abateri disciplinare:

- a) nerespectarea obligațiilor stabilite prin contractul individual de muncă;
- b) refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile și atribuțiile prevăzute în fișa postului;
- c) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- d) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- e) întârzierea, în mod repetat, de la ora de începere a programului de lucru;
- f) absențe nemotivate de la serviciu;
- g) părăsirea serviciului fără motiv întemeiat și fără a avea, în prealabil, aprobarea șefului ierarhic;
- h) atitudinile sau manifestările necivilizate fata de ceilalți salariați, care lezează demnitatea acestora, aduc prejudicii desfășurării normale a activităților lor sau conduc la deteriorarea climatului de muncă în cadrul instituției;
- i) reclamațiile calomnioase, nefondate, prin care se aduc prejudicii morale sau materiale instituției, conducerii sau salariaților acesteia;
- j) atitudinile ireverențioase în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu;
- k) manifestări care aduc atingere prestigiului Consiliului Concurenței;
- l) desfășurarea unor activități cu caracter politic în incinta Consiliului Concurenței;
- m) desfășurarea unei activități personale sau private în timpul orelor de program;
- n) fumatul în incinta instituției, în alte spații decât cele special destinate, precum și încălcarea regulilor de igienă și securitate;
- o) intrarea și rămânerea în instituție sub influența băuturilor alcoolice;
- p) încălcarea oricărei alte dispoziții din prezenta reglementare internă;
- q) orice alte fapte interzise de lege.

Art.22 Sancțiunile disciplinare pe care le poate aplica președintele Consiliului Concurenței în cazul în care angajatul săvârșește o abatere disciplinară sunt:

- a) avertismentul scris;

- b) suspendarea contractului individual de muncă pentru o perioadă ce nu poate depăși 10 zile lucrătoare;
- c) retrogradarea din funcție, cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile;
- d) reducerea salariului de bază pe o durată de 1-3 luni cu 5-10%;
- e) reducerea salariului de bază și/sau, după caz, și a indemnizației de conducere pe o perioadă de 1-3 luni cu 5-10%;
- f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

Art.23 (1) Amenzile disciplinare sunt interzise.

(2) Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.

Art.24 Președintele Consiliului Concurenței dispune stabilirea sancțiunii disciplinare aplicabilă, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de angajat, avându-se în vedere următoarele criterii de individualizare:

- a) împrejurările în care fapta a fost săvârșită;
- b) gradul de vinovăție a angajatului;
- c) consecințele abaterii disciplinare;
- d) comportarea generală în serviciu a angajatului;
- e) eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.

Art. 25 (1) Cu excepția celei prevăzute la art. 22 lit. a), nici o altă sancțiune disciplinara nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prelabile.

(2) În vederea desfășurării cercetării disciplinare prelabile, angajatul va fi convocat în scris de persoana împuternicită de către președintele Consiliului Concurenței să realizeze cercetarea, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii.

(3) Neprezentarea angajatului la convocarea făcută în condițiile prevăzute la alin. (2) fără un motiv obiectiv dă dreptul președintelui Consiliului Concurenței să dispună sancționarea, fără efectuarea cercetării disciplinare prelabile.

(4) În cursul cercetării disciplinare prelabile angajatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere persoanei împuternicite să realizeze cercetarea, toate probele și motivațiile pe care le consideră necesare, precum și dreptul să fie asistat, la cererea sa, de către un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.

(5) Dovada îndeplinirii acestei proceduri se va realiza prin întocmirea unui proces-verbal.

Art. 26 (1) Președintele Consiliului Concurenței dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
- b) precizarea prevederilor din statutul de personal, prezentul regulament sau a celor cuprinse în fișa postului, care au fost încălcate de angajat;
- c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de angajat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;
- d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;
- e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;
- f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.

(3) Decizia de sancționare se comunică angajatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.

(4) Comunicarea se predă personal angajatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.

(5) Decizia de sancționare poate fi contestată de angajat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.

Art. 27 Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozițiile cuprinse în legislația muncii în vigoare.

Dispoziții finale

Art. 28 Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CONSILIUL CONCURENȚEI

O R D I N**privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței**

În baza:

— Decretului nr. 57/2004 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;

— prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f), ale art. 28 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se publică organigrama Consiliului Concurenței, anexă la Regulamentul de organizare,

funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, care face parte integrantă din acesta.

Art. 3. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin, regulamentul și organigrama menționate la art. 1 și 2 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,

Mihai Berinde

București, 8 aprilie 2004.

Nr. 71.

ANEXĂ

REGULAMENT**pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței**

În temeiul art. 28 alin. (2) lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

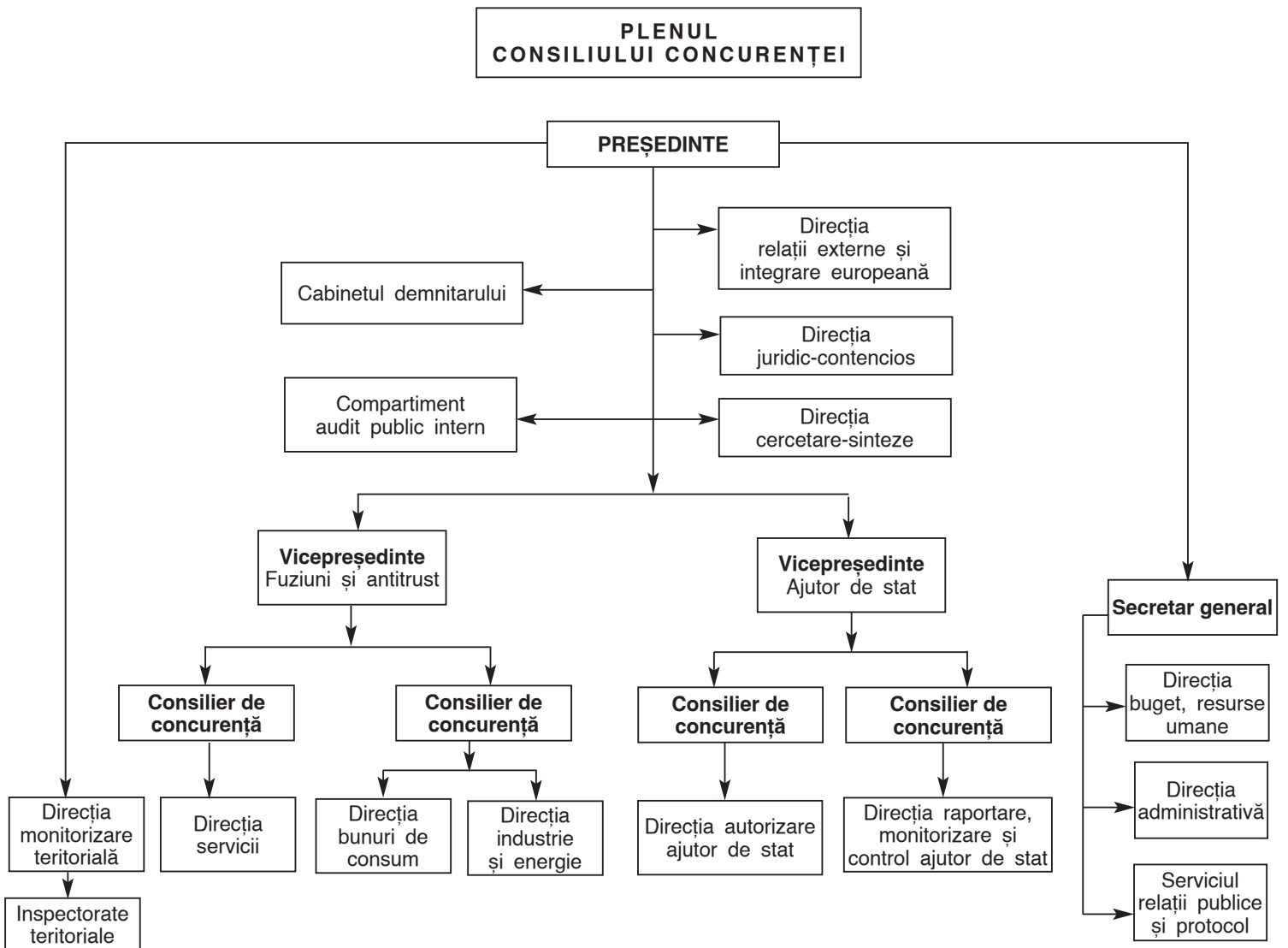
Art. I. — Alineatul (2) al articolului 19 din Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 61/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 1 aprilie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cu minimum 5 zile înaintea datei fixate pentru deliberare, Secretariatul general va transmite tuturor

membrilor Consiliului Concurenței programarea deliberării în plen, o copie de pe raport și va pune la dispoziție dosarul investigației. Dezbaterea cauzei se face în cadrul ședinței de audiere. Dacă Plenul consideră necesar, poate amâna pronunțarea.“

Art. II. — Organigrama Consiliului Concurenței, aprobată de Plen, este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

Numărul de posturi = 350

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro